

Türkiye’de faaliyet gösteren ve şiddet eylemleri gerçekleştiren IŞİD örgütü yapılanmasının örgütsel yapısı, legal görünümlü uzantıları, finansman kaynakları, istihbarat zafiyetleri ve özellikle 29 Aralık 2025 tarihli Yalova’daki IŞİD operasyonu bağlamında örgütün ülke içi varlığı ile mücadeledeki eksikliklerin kapsamlı şekilde incelenmesi için bir Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

İbrahim AKIN
İzmir Milletvekili

GEREKÇE

Yalova’da 29 Aralık 2025 tarihinde IŞİD terör örgütüne yönelik gerçekleştirilen operasyon sırasında yaşanan çatışmada örgüt mensuplarının uzun süre silahlı direniş gösterebilmesi, Türkiye’de IŞİD’le mücadelenin yalnızca sahadaki güvenlik boyutuyla değil; hukuki altyapı, idari denetim ve yürütmenin siyasal sorumluluğu açısından da derin bir kriz içinde olduğunu açık biçimde ortaya koymuştur.

Basında yer alan haberlerde, Yalova’daki çatışmada öldürülen bazı IŞİD mensuplarının daha önce terör örgütü üyeliği ve bağlantılı suçlamalarla tutuklandıkları, ancak yalnızca birkaç ay cezaevinde kaldıktan sonra serbest bırakıldıkları bilgisi kamuoyuna yansımıştır. Bu kişiler hakkında, radikal ideolojik bağlılıklarını sürdürdüklerine, silahlı örgütlerle bağlantılı oldukları bilinmesine rağmen, etkili bir cezalandırma ve denetim mekanizmasının işletilmemesi, IŞİD örgütüne karşı caydırıcılığın ortadan kaldırıldığını göstermektedir. Bu tablo, münferit bir yargı hatasından öte, sistematik bir hukuki zaafı işaret etmektedir.

IŞİD üyelerinin ideolojik bağlılıkları, örgütsel süreklilikleri ve yeniden yapılanma kapasiteleri göz ardı edilerek kısa süreli tutukluluklarla serbest bırakılmaları, güvenlik riskini katlanarak büyötmektedir. Bu sonuçların yaşanması, mevcut yargısal uygulamaların sorgulanmasını kaçınılmaz kılmaktadır. Yürütme organı, bu tablo karşısında “yargı bağımsızlığı” söylemine sığınarak sorumluluktan kaçamaz.

21 ilde yapılan eş zamanlı yapılan operasyonda bir defada 357 kişinin gözüaltına alınmış olması, bu kişilerle ilgili bilgilerin önceden zaten bilindiğini, bu bilinen kişilerin ancak Yalova operasyonunun ertesi gününde gözüaltına alınmasının, bilinen kişilere yönelik bugüne kadar neden müdahale edilmediği sorusunu akla getiriyor.

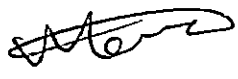
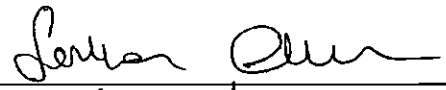
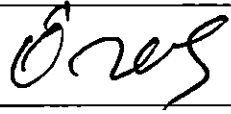
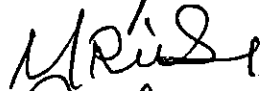
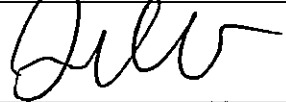
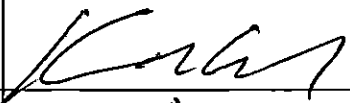
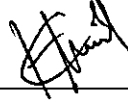
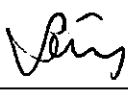
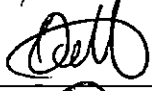
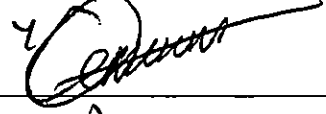
Bir defada yüzlerce kişinin gözüaltına alınabilmesi, IŞİD yapılanmasına ilişkin bilgilerin uzun süredir devletin elinde bulunduğunu, buna karşın önleyici müdahale, sürekli takip ve erken engelleme mekanizmalarının etkin biçimde işletilmediğini düşündürmektedir. Bu ihmalin, Yalova’da yaşanan ve ağır can kayıplarına yol açan sürecin önünü açıp açmadığının ortaya çıkarılması, yalnızca idari değil, aynı zamanda siyasal ve anayasal sorumluluk açısından da zorunludur.

Mevcut uygulamalar ve yargı pratiği IŞİD benzeri terör örgütlerinin “hukuki boşluklardan” sistematik biçimde yararlanmasına olanak tanımaktadır. Terörün finansmanıya mücadeleyle ilişkin ulusal ve uluslararası yükümlölükler kâğıt üzerinde varlığını sürdürürken, uygulamada siyasi irade eksikliği, denetimsizlik ve seçici yaklaşım nedeniyle bu yükümlölükler etkisizleştirilmektedir. Bu tablo, hukukun üstünlüğü ilkesini zedelediğı gibi, yürütmenin anayasal sorumluluğunu da doğrudan gündeme getirmektedir.

IŞİD yapılanmasının yalnızca illegal hücrelerle değil, legal görünümlü dernekler, yardım ağları, ticari faaliyetler ve dijital platformlar üzerinden toplumsal zemin bulabildiğı yönündeki bilgiler uzun süredir kamuoyunun gündemindedir. Buna rağmen, bu alanlara yönelik etkin bir denetim mekanizmasının kurulmamış olması, seçici bir hukuk uygulaması şüphesini güçlendirmektedir. Hukukun keyfi, parçalı ve politik tercihlere göre işletilmesi, güvenlik kadar hukuk devletini de tahrip etmektedir.

Bugün gelinen noktada, IŞİD yapılanmasının neden hâlâ Türkiye içinde silahlı kapasiteye sahip olduğı, daha önce yakalanan ve yargılanan kişilerin nasıl ve hangi gerekçelerle kısa sürede yeniden sahaya dönebildiğı; IŞİD terörünün finansmanı, ideolojik yayılımı ve toplumsal taban bulma süreçlerinin neden etkili biçimde engellenemediğı soruları yanıtsızdır. Bu soruların cevabı yalnızca güvenlik bürokrasisinde değil, yürütmenin siyasi tercihlerinde ve hukuki düzenlemelerindeki yetersizliklerde yatmaktadır.

Bugüne kadar IŞİD yapılanmasına karşı yürütölen mücadelenin neden kalıcı sonuçlar üretmediğı; hangi hukuki boşlukların, idari ihmallerin ve siyasi tercihlerinin bu tabloyu beslediğı açık biçimde ortaya konulmadan, benzer acıların tekrar etmesi kaçınılmazdır. Bu nedenle, Türkiye’deki IŞİD yapılanmasının tüm boyutlarıyla incelenmesi; yürütmenin sorumluluğunun, mevcut mevzuatın yetersizliklerinin ve denetim mekanizmalarının işlevsizliğinin açığa çıkarılması bir tercih değil, Anayasa’dan kaynaklanan bir zorunluluktur.

1	MERAL DANIŞ BEŞTAŞ	ERZURUM	
2	ÇİÇEK OTLU	İSTANBUL	
3	HAKKI SARUHAN OLUÇ	ANTALYA	
4	HALİDE TÜRKOĞLU	DİYARBAKIR	
5	ÖZGÜL SAKİ	İSTANBUL	
6	AYŞEGÜL DOĞAN	ŞIRNAK	
7	MEHMET RÜŞTÜ TIRYAKİ	BATMAN	
8	ZÜLKÜF UÇAR	VAN	
9	KAMURAN TANHAN	MARDİN	
10	HÜSEYİN OLAN	BİTLİS	
11	SEVİLAY ÇELENK ÖZEN	DİYARBAKIR	
12	YILMAZ HUN	İĞDIR	
13	ÖZNUR BARTİN	HAKKARİ	
14	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
15	NEJLA DEMİR	AĞRI	
16	FERİT ŞENYAŞAR	ŞANLIURFA	
17	CEYLAN AKÇA CUPOLO	DİYARBAKIR	
18			
19	KEZBAN KONUKÇU	İSTANBUL	
20	MAHMUT DİNDAR	VAN	